

Uitspraken uit de focusgroepen over kindermishandeling

Focusgroep | Deelnemer

Uitspraak

F D	Ontwikkeling van een vermoeden	
4 3	a ▶	Wat ik ook wel gek vind als bijvoorbeeld kinderen meteen bij mij op schoot gaan zitten, dan denk ik ook wel van; hé dat is wel bijzonder, een kind wat mij helemaal niet kent, daar krijg ik ook een beetje de kriebels van. Dat geeft mij toch het gevoel van is dat kind wel veilig.
2 3	b ▶	Als ik echt een niet-pluisgevoel heb, dat ik denk van daar ga ik vanavond aan denken, dan moet ik diezelfde dag nog actie ondernemen. Want ik wil niet 's avonds in bed liggen en denken zou dit kind gevaar lopen.
4 1	c ▶	Dat zijn hele liefdevolle ouders die met de allerbeste wil van de wereld niet in staat zijn om een kind op te voeden. En is dat dan kindermishandeling?
4 6	d ▶	In wat voor bewoordingen je dat [kindermishandeling] ook zegt, tegen ouders, dat is bijna niet een boodschap die je zo kan brengen.
3 8	e ▶	Je hebt natuurlijk ook genoeg gezinnen waarvan je denkt van ja, weet je, dat zijn niet mijn normen en waarden die daar gelden. Is dat nou allemaal een melding? Ik vind van niet.

F D	Vervolgstappen	
1 1	f ▶	Als we denken dat er iets mis is, dat je dat vermoeden met de mensen bespreekbaar probeert te maken, om een opening te krijgen. Maar doe je dat op een wat directe manier of is het voor de mensen wat confronterend, en dan kan het ook gelijk einde relatie zijn.
2 4	g ▶	Ik ben vrij recht voor zijn raap, bij zulke mensen zou ik wel heel duidelijk zeggen, wat jullie doen dat is gewoon niet gezond voor die kleine.
2 3	h ▶	Ik zie wel dat ze aan het werken zijn en dat de situatie zich langzaam verbetert, maar [het gaat] zo langzaam dat ik niet weet of het verstandig is om te wachten.
2 4	i ▶	Bij zo'n situatie is de verleiding heel groot, tenminste denk ik, dat je door niet harde grenzen aan te geven, dat grenzen verlegd worden.
3 2	j ▶	De kinderartsen weten heel goed, even die somatiek uitsluiten en dan komen ze vervolgens met de kinderpsycholoog. Dat is minder belastend [dan als wij het doen].
4 3	k ▶	Ze [de professionals] kijken veel breder wat er verder allemaal aan de hand is.
3 8	l ▶	Het is ook voor ouders veel laagdrempeliger.
3 3	m ▶	Als je dus wel een relatie met de ouders houdt en je weet een ingang en je krijgt ze gemotiveerd om bij ons naar de POH-jeugd te gaan – en die heeft wat langer de tijd en die kan dingen met ze bespreken, die heeft allerlei mogelijkheden, met dat schoolcontact – dan kan je die ouders wel beïnvloeden en ook motiveren.
3 1	o ▶	Ik [heb] dus 1 keer [gemeld], in 28 jaar.
2 3	p ▶	We hebben nu lang genoeg doorgemodderd. Jullie gaan dit verbeteren en anders maak ik een melding.
2 3	q ▶	De 2 meldingen die ik gedaan heb, daar heb ik gewoon heibel met die ouders gehad ... Want die kregen meteen het stempel kindermishandeling zonder verdere research ... En die moeder is daarna echt woest geworden ... die had een klacht ingediend.
4 2	r ▶	Ik heb niet zo heel veel fiducia in het AMK.
4 6	s ▶	Je bent er heel veel mee bezig maar je hebt het niet gemeld bij Veilig Thuis. Nou heel veel huisartsen hebben heel weinig gemeld bij Veilig Thuis, maar zijn wel vaak veel bezig met kindermishandeling.

F D	Reflectie	
4 1, 4	t ▶	Als je twijfelt aan de ontwikkeling van een kind, ga gewoon eens kijken, voegt echt heel veel toe. / Dat doe ik te weinig.
2 1	u ▶	Misschien moet ik dat gewoon vaker doen ook, gewoon standaard helemaal laten uitkleden [voor onderzoek].
3 7	v ▶	Als je door Veilig Thuis wordt gebeld, dan komt het gewoon heel vaak voor dat je over zo'n kind helemaal niks weet. Dat het kind zoveel verzuimt op school.
1 1	w ▶	Hoe vaak word je geconfronteerd met dit soort gevoelens van: dit klopt niet en, eh, ja misschien dat wij het ook wel in ons hebben om dat gevoel weg te drukken.
3 3	x ▶	Naarmate je langer oploopt met gezinnen, ben je per definitie steeds minder objectief. Want je hebt natuurlijk een band met mensen.
3 2	y ▶	En de moeder was lichamelijk gehandicapt, en pas jaren later ben ik erachter gekomen dat het meisje door haar vader misbruikt werd. Dan denk ik: jeetje, heb ik dat dus nooit gezien, herkend.
3 3	z ▶	Dus ik denk dat jongere artsen relatief objectiever zijn.

